

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 24/03-54

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. apríla 2003 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Daniela Švábyho prerokoval prijatú sťažnosť Ing. F. H., B., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 121/92 v období od rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 64/00 a v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 165/00 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 121/92 v období od rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 64/00 z 11. decembra 2001 porušil právo Ing. F. H., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 121/92 p r i k a z u j e vo veci konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. F. H. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) uznesením z 5. februára 2003 sp. zn. I. ÚS 24/03 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie s'ťažnosť Ing. F. H., B. (ďalej aj „s'ťažovateľ“), v časti namietajúcej porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 121/92 v období od rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 64/00, a v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 165/00.

Z prijatej s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľ namieta, že Okresný súd Bratislava II „neustále porušuje“ jeho ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 14 C 121/92 o návrhu na obnovu konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeného na tomto súde pod sp. zn. 10 C 25/92. S'ťažovateľ poukázal na to, že k priet'ahom v konaní sp. zn. 14 C 121/92 dochádza napriek tomu, že ústavný súd v tejto súvislosti už 11. decembra 2001

vydal nález sp. zn. I. ÚS 64/00, v ktorom konštatoval porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie tejto jeho veci bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ oznámil ústavnému súdu, že uznesením č. k. 14 C 121/92-122 bolo toto konanie prerušené, pričom „v zákonnej lehote som podal odvolanie proti predmetnému uzneseniu, pretože pokladám za racionálne ukončiť“ skôr toto konanie ako súvisiace konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 8 C 165/00.

Sťažovateľ namietal aj porušenie svojho práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 8 C 165/00. V tomto konaní sa sťažovateľ domáha obnovy konania uvedeného súdu, ktorým bola kúpno-predajná zmluva z 8. apríla 1991 určená za neplatnú (sp. zn. 14 C 123/92). Sťažovateľ v tejto súvislosti poukázal na to, že návrh na obnovu konania podal osobne na Okresnom súde Bratislava II 20. decembra 2000, napriek tomu „doteraz sa nekonalo ani jedno pojednávanie“. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol a listinami zdokumentoval, že v súvislosti s konaniami vedenými na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 14 C 121/92 a pod sp. zn. 8 C 165/00 vyčerpal aj právne prostriedky nápravy tým, že na prietahy v týchto konaniach podal sťažnosti podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, avšak k náprave v postupe súdov nedošlo.

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľ domáhal aj „spravodlivého zadost'učinenia“ v sume 10 miliónov Sk. Poukázal na to, že „po 11 rokov súdenia a neistoty zostal som bez nehnuteľnosti, bez finančných prostriedkov vložených na kúpu predmetnej nehnuteľnosti, bez finančných prostriedkov investovaných do opravy a rekonštrukcie rodinného domu, pekárne a výstavby dvoj garáže, finančná strata z nedokončenej rekonštrukcie v dôsledku rastu miery inflácie, strata na ušlom zisku zo zastaveného podnikania, toto sú všetko dôsledky protizákonného konania štátnych orgánov“.

V rámci prípravy pojednávania sa na základe žiadosti ústavného súdu k opodstatnenosti prijatej sťažnosti (ďalej len „sťažnosť“) písomne vyjadrili obaja účastníci

konania: Okresný súd Bratislava II, zastúpený JUDr. M. Š., poverenou zastupovaním predsedníčky okresného súdu, listom z 26. februára 2003 č. Spr 2022/99 a sťažovateľ, zastúpený svojím advokátom, stanoviskom z 19. marca 2003 a prípisom z 22. marca 2003.

Zástupkyňa Okresného súdu Bratislava II vo svojom vyjadrení uviedla, že:

„Vec vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 14 C 121/92 bola opatrením predsedu súdu zo dňa 12. 11. 2001 z dôvodu odchodu zákonnej sudkyne na materskú dovolenku prikázaná na vybavenie sudkyňi JUDr. Z. K. Uznesením zo dňa 04. 06. 2002 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 8 C 165/00 o obnovu konania (pôvodné konanie vedené pod sp. zn. 14 C 123/92). Toto uznesenie z dôvodu odvolania podaného Ing. F. H. dňa 19. 06. 2002 doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom k tomu, že odporkyne v 2. a 3. rade sú rakúskymi štátnymi občiankami, je potrebné pri doručovaní napadnutého uznesenia postupovať podľa príslušných ustanovení prostredníctvom dožiadania sprostredkovaného Ministerstvom spravodlivosti SR. Predmetné dožiadanie bolo Ministerstvu spravodlivosti SR doručené dňa 18. 12. 2002 a doposiaľ nebolo vybavené. Po jeho vybavení bude vec predložená Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní.

Z uvedeného mám za to, že v konaní sp. zn. 14 C 121/92 nedošlo po 11. 12. 2001 k prietahom a sťažnosť Ing. F. H. považujem za nedôvodnú.

Z obsahu spisu vedeného pod sp. zn. 8 C 165/00 som zistila, že ide o konanie o obnovu konania vedeného pod sp. zn. 14 C 123/92. Návrh podal sťažovateľ Ing. F. H. dňa 20. 12. 2000 a o návrhu súd doposiaľ nerozhodol. Je potrebné uviesť, že k prietahom v tomto prípade skutočne došlo. K rozhodnutiu o návrhu na povolenie obnovy konania je potrebné predovšetkým zabezpečiť spis, v tomto prípade spis sp. zn. 14 C 123/92. Z objektívnych príčin spočívajúcich jednak v tom, že v uvedenom spise boli až do decembra 2002 vykonávané úkony po rozhodnutí vo veci samej, bolo potrebné odstraňovať vady rozsudku zo dňa 2. 10. 1998, ktoré bránili zapísaniu do katastra nehnuteľností, pričom opravné uznesenie bolo vyhotovené až dňa 29. 10. 2002 a doručované 15-tim účastníkom konania a katastrálnemu úradu, a tiež z dôvodu, že spis sa z dôvodu prešetrenia sťažnosti Ing. F. H. nachádzal v roku 2002 niekoľko týždňov na Krajskom súde v Bratislave, nebolo

možné spis sp. zn. 14 C 123/92 pripojiť k spisu 8 C 165/00 a vo veci povolenia obnovy konania rozhodnúť“.

K vyjadreniu okresného súdu zaslal svoje stanovisko sťažovateľ, ktorý prostredníctvom svojho advokáta zaujal nasledovné stanovisko:

„Môj klient Ing. F. H. je rozhorčený nad skutočnosťou, že Okresný súd Bratislava II nebol schopný od roku 1992 právoplatne ukončiť predmetné dve veci. Touto skutočnosťou je môj klient stále v právnej neistote, keďže predmetom týchto vecí sú otázky vlastníctva k nehnuteľnosti, čím je mu zabránené, aby nehnuteľnosť pokojne užíval, investoval do nej a disponoval s ňou.

Podľa názoru klienta Ministerstvo spravodlivosti SR a uvedený súd majú zákonnú povinnosť vytvárať také organizačné, materiálne a personálne podmienky, aby občania sa domohli práva čím skôr a nemuseli čakať na meritórne rozhodnutie veľa rokov. (...)

Môj klient hodnotí vyjadrenie Okresného súdu Bratislava II za alibistické a obranárske. Žiada, aby bolo prijaté rozhodnutie konštatujúce prieťahy v konaní a očakáva také záruky, ktoré by garantovali to, že aj po pozitívnom rozhodnutí Ústavného súdu SR bola zabezpečená kontrola, že súd prvého stupňa takúto vec prioritne vyrieši“.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne podaných stanovísk účastníkov a obsahu dotknutého súdneho spisu.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúcich súdnych spisov ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konaní na Okresnom súde Bratislava II vedených pod sp. zn. 14 C 121/92, a to v období od rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 64/00 a pod sp. zn. 8 C 165/00:

Priebeh konania na okresnom súde vedeného pod sp. zn. 14 C 121/92 v období od rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 64/00 z 11. decembra 2001

Dňa 9. mája 2002 konajúca sudkyňa vyzvala sťažovateľa na vyjadrenie, či trvá na pôvodnom návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

Dňa 22. mája 2002 bola okresnému súdu doručená kladná odpoveď sťažovateľa na uvedenú výzvu.

Dňa 28. mája 2002 sa v spise vyhotovil úradný záznam o tom, že sa zistilo, že na okresnom súde sa vedie aj konanie sp. zn. 8 C 165/00.

Dňa 4. júna 2002 vydal okresný súd uznesenie č. k. 14 C 121/92-122 o prerušení tohto konania.

Dňa 19. júna 2002 doručil sťažovateľ okresnému súdu odvolanie proti uvedenému uzneseniu o prerušení konania.

Dňa 30. októbra 2002 konajúca sudkyňa písomne vyhotovila dožiadanie (požiadala príslušný súd pre Himberg - Rakúsko o doručenie uznesenia o prerušení konania účastníckam konania v Rakúsku G. Z. a E. S.) a ustanovila tlmočnicu na preloženie uvedeného uznesenia.

Dňa 18. decembra 2002 bolo predmetné dožiadanie doručené Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na vybavenie.

Priebeh konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 165/00

Dňa 20. decembra 2000 podal sťažovateľ okresnému súdu návrh na obnovu konania vo veci zrušenia kúpnej zmluvy vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 123/92.

Dňa 22. januára 2001 bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdnych trov.

Dňa 1. februára 2001 sťažovateľ uhradil súdne trovy konania.

Dňa 27. júna 2002 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie I. R. k návrhu na obnovu konania.

Okrem uvedených úkonov sa v predmetnom spise nachádzajú iba opakované úpravy na pripojenie rôznych spisov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre splnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa zásadne naplní až

právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (II. ÚS 26/95).

Ústavný súd už rozhodol, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa vzťahuje nielen na konanie prvostupňového súdu, ale aj na konanie odvolacieho a dovolacieho súdu, ďalej na konanie v správnom súdnictve, ako aj na konanie o výkon rozhodnutia. Ústava a ani procesné predpisy upravujúce činnosť súdov v občianskych veciach totiž nevynímajú súdy z ich povinnosti konať bez zbytočných priet'ahov v žiadnej veci, ktorej môže byť poskytnutá súdna ochrana (I. ÚS 70/98).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 3/00). Podľa týchto kritérií posudzoval ústavný súd aj predmetnú vec.

Vec Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 14 C 121/92

1. Pokiaľ ide o kritérium „zložitosti veci“ ústavný súd je toho názoru, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vzhľadom na jeho predmet, skutkovú a právnu povahu sporu nemožno hodnotiť ako zložitú vec. Niektorí účastníci tohto konania pred okresným súdom majú síce trvalý pobyt v cudzine a táto skutočnosť môže mať vplyv na zdĺhavosť konania, nemá však podstatný vplyv na zložitosť veci.

2. Pokiaľ ide o druhé kritérium, teda „správanie sťažovateľa“, ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by ho bolo možné považovať za také, ktoré by zapríčiňovalo zbytočné priet'ahy v konaní.

3. Pokiaľ ide o tretie kritérium, teda „postup súdu“, ústavný súd predovšetkým konštatuje, že postup Okresného súdu Bratislava II v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vo veci sp. zn. 14 C 121/92 už bola predmetom posúdenia

namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pričom ústavný súd nálezom sp. zn. I. ÚS 64/00 z 11. decembra 2001 rozhodol, že: „Okresný súd Bratislava II v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 121/92 p o r u š i l právo Ing. F. H., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky“.

Ústavný súd zameral svoju pozornosť na obdobie od vydania svojho nálezu sp. zn. I. ÚS 64/00 z 11. decembra 2001 a zistil, že okresný súd bol nečinný od predchádzajúceho rozhodnutia takmer šesť mesiacov a ďalších šesť mesiacov uplynulo, kým konajúca sudkyňa neprávoplatné uznesenie o prerušení konania č. k. 14 C 121/92-122 zo 4. júna 2002 doručila Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na vybavenie dožiadania.

Podľa názoru ústavného súdu uvedené takmer jednoročné obdobie nečinnosti Okresného súdu Bratislava II, a to bez akýchkoľvek zákonných dôvodov je opakovaným porušením základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd už vyslovil, že v právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené také princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektami, ktorým boli priznané (I. ÚS 10/98).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 14 C 121/92 konštatoval porušenie práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, tak ako mu ho garantuje čl. 48 ods. 2 ústavy, a porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V dôsledku konštatovania zbytočných prietáhov v predmetnej veci ústavný súd považoval za potrebné v zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázať okresnému súdu konať v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) upravujúcimi priebeh konania, tak aby nedochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľa. Podľa § 100 ods. 1 OSP len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Podľa § 6 OSP v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uplatnil a odôvodnil aj nárok na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 10 miliónov Sk.

Pri rozhodovaní o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd z ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde a s prihliadnutím na všetky okolnosti zakladajúce porušenie namietaného práva vrátane významu predmetu sporu pre sťažovateľa na skutočnosť, že predmetom návrhu na zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva sú nehnuteľnosti, ktoré mali slúžiť aj na realizáciu základného práva sťažovateľa, a to práva na podnikanie, preto v prípade sťažovateľa je opodstatnené očakávanie včasného odstránenia jeho právnej neistoty. Ústavný súd tiež podľa zásad spravodlivosti uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 60 000 Sk, pričom u tejto skutočnosti osobitne prihliadal na to, že v posudzovanom konaní pred okresným súdom ústavný súd už konštatoval porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vec Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 8 C 165/00

Po zadovážení spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 8 C 165/00 ústavný súd zistil, že návrhu sťažovateľa na obnovu konania vo veci o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 14 C 123/92 z 2. októbra 1998 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 15 Co 168/99-21 z 22. júna 1999 doposiaľ nebolo vyhovené, a teda naďalej trvá prekážka rozhodnutej veci (res iudicata), ktorá môže byť odstrániteľná až právoplatným povolením obnovy konania (§ 235 ods. 1 OSP).

Ústavný súd však pripomína, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu, ktoré sa dosiahne právoplatným rozhodnutím (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, II. ÚS 32/00 a iné).

Vzhľadom na to, že účel v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je možné dosiahnuť v prípade, že vec je v čase posudzovania ústavným súdom právoplatne skončená, ústavný súd v tejto časti sťažnosti nevyhovel.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2003